

Aan de Commissie Integriteit Rijksoverheid
Postbus 556
2501 CN Den Haag

Drs. E.L. Berg
Mw. prof. mr. J.E. Goldschmidt
Mw. drs. M.W.M. Vos - Van Gortel
Dr. E. Verhulp
Drs. H. Koetje
Mr. H.G. Lubberdink

19 december 2001
Betreft: Een melding van een vermoeden van een misstand

AANTEKENEN

Geachte commissie,

Ik heb u 13 december een brief gezonden omtrent een vermoeden van misstand (bijlage 1). Het liefst had ik voorafgaand eerst mr. E. Verhulp gesproken van wie ik had gehoord dat hij lid van uw Commissie was, maar deze bleek niet bereikbaar wegens een verhuizing. Daarop heb ik uw Commissie maar direct geschreven, menend dat de kwestie toch helder genoeg was.

Uw secretaris mr. J. Soons heeft deze brief teruggezonden, met het argument dat ik anno 2001 geen ambtenaar in de zin van het ARAR zou zijn (bijlage 2). Echter, mijn brief is gezonden in het kader van de lopende procedure bij de Centrale Raad van Beroep, alwaar ik *wel* als ambtenaar in de zin van het ARAR behandeld wordt. Ik heb dit ook duidelijk in mijn brief aangegeven.

Tot mijn spijt heeft mr. Soons dit laatste niet begrepen. Hij heeft mijn brief ook teruggezonden zonder overleg met de voorzitter (blijkt uit een gesprek met mr. Berg), en uw commissie heeft aldus geen gebruik gemaakt van mijn uitnodiging in de brief om over de kwestie te spreken zodat e.e.a. verhelderd kan worden.

De minister van EZ heeft in de loop van een al 12 jaar lopende procedure nog regelmatig nieuwe besluiten heeft genomen, *ook al ben ik al jaren - sinds 1991 - officieel ontslagen*. T.a.v. een verplaatsing is *na het ontslag* een nieuw besluit genomen, t.a.v. een artikel is *na het ontslag* een nieuw besluit genomen en ligt weer beroep voor, t.a.v. een FPB is *na het ontslag* een nieuw besluit genomen en ligt weer beroep voor, en inmiddels heb ik de Centrale Raad ook verzocht tot heropening van het ontslagbesluit o.g.v. nieuwe feiten. Aldus is ook mijn brief aan u te zien *in het kader van deze lopende procedure*. Juridische tijd is wat anders dan kalendertijd, en voor de afwikkeling van een zaak geldt toch vooral de logica.

Als ambtenaar in dienst heb ik in 1990 een interne melding van een vermoeden van misstand heb gedaan (zie bijlage A bij bijlage 1). De plv. Secretaris-Generaal heeft, ondanks mijn expliciete opmerking dat mijn melding naast de interne bezwarenprocedure werd gedaan, deze melding toch onder die procedure geschoven (zie bijlage B bij bijlage 1). Hierdoor werd een algemeen belang weer als individueel belang gemisclassificeerd - of de individuele procedure werd opgerekt doch zonder dat er in de jaren daarna uitvoering aan is gegeven. Anno 2001 en straks 2002 sta ik nog steeds tegenover advocaten van EZ en BiZa die proberen mijn melding zo af te doen. De instelling van uw Commissie beschouw ik als een erkenning van het Rijk dat zo'n behandeling eigenlijk niet correct is. Echter, het kan niet zo zijn dat het Rijk dit in het algemeen erkent, en dat zij tegelijk bij de rechter doet alsof dat niet hoeft. Een erkenning die het Rijk in het algemeen doet, wil ik ook voor de Centrale Raad van Beroep gedaan zien.

Mijn contact met mr. Soons kwam onder druk te staan, daar ik kort na mijn brief aan uw Commissie ook een brief van de Centrale Raad van Beroep ontving, dat men een zitting wil houden op donderdag 17 januari, 10 uur, Vrouwe Justitiaplein 1, Utrecht, zittingszaal K. Aan de orde komen daar de breidel van een wetenschappelijk artikel, de beoordeling, het ontslag, de wachtgeldregeling - en daarbij speelt de mishandelde melding van de misstand natuurlijk ook

een rol. Het ontslag is met machtsmisbruik tot stand gekomen, en het zou overigens ook triest zijn indien zo'n soort ontslag opschortende werking voor uw Commissie zou hebben.

Waar mr. Soons behandeling van mijn brief door uw Commissie afhield, heb ik hem uitgenodigd een vertegenwoordiging van de Commissie bij de komende rechtszitting van de Centrale Raad, als getuige-deskundige te laten verschijnen. Dit kan voor de Raad verhelderen dat de advocaten van het Rijk met twee tongen spreken - en eventueel zou de Raad kunnen besluiten dat mijn melding van het vermoeden van een misstand uit 1990 het beste inderdaad door uw Commissie kan worden afgehandeld, in plaats van de aanpak die EZ momenteel kiest. Mr. Soons heeft echter mijn uitnodiging afgewezen.

In deze situatie zie ik mij met de rug tegen de muur staan. Ik heb mr. Soons derhalve gemeld dat ik uw Commissie als getuige-deskundige zal moeten dagvaarden om bij de zitting van de Centrale Raad te verschijnen, en eventueel per deurwaarder.

Overigens trad ik aanvankelijk in het duister omtrent de omvang van uw Commissie. Uw Commissie bleek wat groter dan gedacht. Het bleek ook dat mr. Berg uw voorzitter was. Het toeval wil dat ik in het verleden al eens contact met hem heb gehad i.v.m. het boekje van Hans Hulst en Auke Hulst, m.m.v. ondergetekende, "Werkloosheid en armoede, de oplossing die werkt", Thesis publishers 1998, dat innig met de affaire is verbonden. Aldus heb ik mr. Berg gebeld. Het bleek dat hij druk was, en ik heb dus slechts een samenvatting van mijn contact met mr. Soons kunnen vertellen. Waar mr. Berg bereid was om nog eens met mr. Soons te bellen om te kijken wat mogelijk was, en te kijken of er zo'n getuige-deskundige in uw kringen gevonden kon worden, heb ik natuurlijk geen aanleiding gezien om melding te maken van mijn wanhoop omtrent die optie van een deurwaardersbevel.

Daarop heb ik voor de goede orde wel mr. Soons weer gebeld, om te melden dat mr. Berg hem zou contacteren. Tevens heb ik uitgelegd dat ik mr. Berg in deze situatie natuurlijk niet van die deurwaardersoptie had verteld. Ik verzocht mr. Soons om er dan ook zelf geen melding van te maken. Evenwel meende mr. Soons dat hij er verstandig aan zou doen u allen op de hoogte te stellen dat eventueel zo'n exploit te verwachten was.

In deze situatie beland, van klaarblijkelijk toenemend onbegrip, lijkt het mij het beste dat ik u deze brief schrijf met een weergave van de gang van zaken.

Gaarne hoop ik dat u alsnog mijn brief van 13 december in behandeling neemt, en dat het mogelijk blijkt dat u in eigen kring een getuige-deskundige vindt die op 17 januari kan optreden. Inderdaad is het zo, dat ik met de rug tegen de muur sta, en in geval van nood geen andere mogelijkheid zie dan een deurwaarder te verzoeken om één of meer leden van uw Commissie op te roepen. Gaarne vraag ik daarvoor uw begrip.

Voor de goede orde meld ik dat de kwestie die al twaalf jaar speelt geen individuele kwestie is maar een kwestie van algemeen belang. Het zou niet zo aardig zijn om over mij te denken dat ik slechts uit persoonlijke motieven zo'n kwestie zo lang laat voortduren, of deze brief schrijf.

Hoogachtend,

Thomas Cool

(... Scheveningen ...)